

[Geert-Jørgensen.]

Regering og navnlig Finansministeren agter at foretage paa Finansloven i Aar, Nedskaerlinger, der beløber sig til adskillige Millioner; der har endogsaa været nævnt 20 Millioner i Pressen, jeg ved ikke, om dette Tal passer. Det er noget, som vi Retsforbundsfolk ogsaa glæder os over, for ærede Medlemmer af dette Ting vil jo vide, at vi i nogle Aar har foreslaaet Nedskaerlinger og Bortskaerlinger paa Finansloven. Vi har ikke faaet alt det med, som vi gerne vilde have med, thi Finansloven er et saa stort Værk at komme igennem, at det ganske simpelt hen er umuligt for en lille Gruppe som vor, der ikke kan fordele Arbejdet mellem ret mange, at gennemgaa hele Finansloven; vi har derfor kun stillet visse Forslag, et Faatal af Forslag, for at give Udtryk for vor Hensigt og vor Stilling overfor Finansloven. Man husker maaske ogsaa den Munterhed, som vore Forslag fremkaldte, dels her i Rigsdagen og dels i Pressen; det er jo et ikke ukendt Fænomen, at forstandige Forslag fremkalder Munterhed eller Foragt; det var kulturfjendsk, sagde man, det var latterligt at stryge saadant noget som Rejseunderstøttelser til Journalister og Forfatterbevillinger og Understøttelser til Gedeavl og Kaninavl og Biavl og meget mere; det var kulturfjendsk, og det var navnlig fjendsk ovefor dem, der skulde have Understøttelserne, og da det særlig var Smaafolk, der drev Gedeavl og Biavl, var det særlig fjendsk overfor Fattigfolk. Ja, vi kender hele Rummelen; den har vi mange Gange mødt ude i Landet, navnlig fra Socialdemokraterne. Og saa kommer nu i Aar den højtærede Finansminister, repræsenterende en socialdemokratisk-radikal Regering, med et Forslag, der netop falder i Traad med det, vi har foreslaaet i adskillige Aar, et Forslag; som gaar ud paa at stryge Rejseunderstøttelser og dermed beslægtede Bevillinger og nedsætte andre Bevillinger ganske betydeligt, ja, saadant noget som Husmandsrejser bliver endogsaa skaaret bort. Jeg vil haabe, at noget af den Munterhed og den Latter, som vi Retsforbundsfolk har været Genstand for, nu vil vende sig imod den siddende Regering; den kan maaske bedre bære den, skønt vi bærer den saamænd meget godt. Jeg vil haabe, at alle de, der syntes, det var saa muntert og kulturfjendsk, at vi stillede disse Forslag, nu vil rette de samme Angreb mod Regeringen, men for mit Vedkommende siger jeg for Resten blot den højtærede Regering Tak for det, og vi noterer det fra vor Side som en Sejr.

Det tredje Omraade, hvor vi tror at mærke en Fremgang for de Ideer, vi nu en Gang er Talsmænd for her, er Tanken om en Værdistigningsafgift eller, som det hedder, Værdistigningsskyld. Jeg lagde Mærke til, at et forhenværende Medlem af Folketinget, forhenværende Folketingsmand Knud Kristensen, skrev nogle Artikler om vore Ejendomsskatter. Disse Artikler gik igennem adskillige Venstreblade, og vi noterer ikke mindst med Glæde, at det er i Venstres Blade, de er fremkommet fra en forhenværende Venstre-Folketingsmand, som sandsynligvis ved et kommende Valg igen træder ind i Folketinget. Han skrev i disse Artikler, at han troede, det vilde være klogt og rigtigt ikke at stille sig principielt afvisende overfor den Tanke, som ligger til Grund for en saadan Skat, og han udtaler, at det er ganske urimeligt, at de Værdier, der skabes ved Samfundets Udvikling og Vækst, skal gaa i tilfældige privates Lommer.

Det er den Slags, vi hilser med Glæde. Og jeg hilser ogsaa med Glæde, hvad jeg hørte det ærede Medlem Hr. Clausager udtale her i Tinget i Gaar, at han ogsaa godt kunde tænke sig at gaa ind for en Grundværdistigningsskat. Det vokser, det gror; og vi glæder os over, at disse Tanker gror, og at vor Politik vinder Fremgang indenfor politiske Kredse; men vinder endnu langt mere Fremgang udenfor det høje Ting, ude i den danske Befolkning.

Jeg tror ikke paa, at noget som helst af de Kriseforslag, der er forelagt af de forskellige Partier, virkelig vil hjælpe de danske Landmænd; for jeg tror, de danske Landmænd er uhjælpelig fortabt for Øjeblikket; denne Slægt af Landmænd er fortabt, indtil Fallitterne er gaaet over Landet, og nye Folk er rykket ind i Landbrugene til Priser af en saadan Art, at Landbruget faar Forrentningsmulighed. Det er sørgeligt at skulle have dette Syn; for jeg ved, at det vil være en forskrækkelig Overgang for det danske Landbrug; men desværre er denne Bevægelse, Tvangsauktionerne over danske Landbrugsejendomme, jo godt i Gang, og jeg tvivler meget om, at den kan standses.

Saa har jeg blot til sidst en Sag, jeg gerne vil omtale, og som kan faa vidtrækkende Betydning. Det er Spørgsmaalet om den saakaldte almindelige Værnepligt. Den bestaar i, at vaabenføre unge Mænd har Pligt til at lade sig militært uddanne, Pligt til at blive Soldater. Nu bliver denne Pligt jo kun effektiv for en Del af det vaabenføre Mandskab, medens en Del af det vaabenføre Mandskab slet ikke faar denne Byrde paa sig. Det er kun en Del, der kommer til at